

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de juny del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 31.7.12 la representació processal de la Sra. E.R.M. va formular demanda en reclamació de quantitat derivada de responsabilitat extracontractual per accident de trànsit, imposant a la defenent les costes del procediment.

II.- La representació processal de la Sra. M.B.G. i de la companyia X., SA van contestar la demanda en data 17.10.12 oposant-se totalment als arguments exposats a la mateixa, manifestant que l'única responsabilitat era atribuïble a la part agent.

III.- Les parts van presentar oportunament els seus escrits de rèplica i dúplica, i posteriorment de conclusions, reiterant els seus arguments i oposant-se als de l'adversa.

IV.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 11 de novembre de 2015 i va decidir : *“que desestimant íntegrament la demanda principal formulada per la Sra. E.R.M. contra la Sra. M.B.G. així com contra la mercantil “X., S.A.”, ha d’absoldre i absol lliurement als dos darrers de tots els pediments efectuats de contrari, amb imposició de les costes processals causades en aquesta instància segons s’articula en el III.- Considerant.”*

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. E.R.M. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana la seva revocació i que s'estimés de manera íntegra la seva demanda, imposant a l'adversa les costes del procediment.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- En el present procediment la part agent Sra. E.R.M. reclama els danys i perjudicis derivats d'un accident de trànsit que va tenir lloc en el dia 30 d'agost de 2011 davant del número x. de l'Avinguda Prat de la Creu d'Andorra La Vella entre el ciclomotor conduït per la Sra. E.R.M. i el turisme Renault Clio matricula XXXXX conduït per la Sra. M.B.G., propietat del Sr. A.B.S. i assegurat a la companyia X., SA. La part demandada són la Sra. M.B.G. i la companyia asseguradora.

La sentència d'instància desestima la demanda en interpretar que la responsable única de la col·lisió va ser la Sra. E.R.M.

Aquesta impugna la sentència.

SEGON.- Estima la part apel·lant que la sentència d'instància s'equivoca en la valoració de la prova practicada. Compartim aquesta opinió perquè entenem que una valoració global de la prova practicada ens porta a la conclusió que l'única responsable de la col·lisió va ser la conductora del vehicle. Vegem-ho.

Per començar 1) la deducció - enmig de la declaració recollida de la conductora del ciclomotor- que fan els agents de policia quan diuen "Sembla estrany que el turisme tallés el pas al ciclomotor que s'havia d'aturar abans d'on ha canviat de direcció el turisme ..." en el seu "full de dades i resum" no resulta compatible perquè la conductora del ciclomotor el que volia era estacionar el seu ciclomotor un xic més amunt on està l'entrada del garatge on va voler entrar el turisme; 2) no sabem si és cert que la conductora Sra. M.B.G. va accionar el seu llum intermitent dret per indicar el seu canvi de sentit de la marxa perquè només ho ha manifestat ella davant els agent de policia però no en seu judicial amb possibilitat de contradicció; 3) tampoc sabem on va patir els danys el turisme Renault, extrem important per poder concloure si era el ciclomotor el que estava avançant indegudament per la dreta al turisme o si va ser aquest el que va barrar el pas al ciclomotor que circulava pel costat dret de la calçada en voler canviar la seva direcció de marxa. Cal esmentar sobre aquest extrem que no li calia circular pel mig del seu carril (impedint el pas dels vehicles que li seguien) sinó que podia anar més propera a la dreta del seu sentit de marxa sense que això li sigui reprovable per les normes de circulació; 4) per contra, hem pogut veure en les fotografies aportades que els danys en el ciclomotor estaven en la part posterior del seu lateral esquerra. Això resulta transcendental per poder deduir que va ser el turisme qui va col·lidir contra el ciclomotor i no a l'inrevés, perquè si no els danys estarien en la part davantera del ciclomotor; 5) també les lesions patides per la Sra. E.R.M. foren en el peu, turmell i cama esquerra, cosa que denota el costat pel que rebre l'impacte i no va ser en els braços, ni en el cap, cosa que explicaria un impacte frontal contra el turisme que li barrava el pas; 6) No pot passar per alt l'actitud defensiva de la part defenent en matèria probatòria, malgrat la seva facilitat per proximitat, doncs no ha sabut aportar l'estat del vehicle en posterioritat a l'accident ni

tampoc l'actitud passiva de la Sra. M.B.G. que n'hi ha comparegut a la prova de confessió, ni tampoc va formular cap classe de reclamació derivada de la col·lisió, cosa que també corrobora que va assumir la seva responsabilitat. Pel que fa aquesta última actitud de poc ha servit que al·legués que no disposava ja del vehicle perquè a) el Registre de Vehicles ho desmenteix segons es constata al foli 216 ni b) el document del foli 209 fet sobre un foli en blanc que no indica qui ho rep ni qui ho signa, ni c) el fet de no tenir el vehicle no significa que no es pugui fer una reclamació per accident si es deixa testimoni gràfic dels danys patits i de la seva reparació o minusvàlua del preu de la seva venda. Tot aquest conjunt d'actuació també permet tenir-la per confessa en aquest procediment.

La conclusió és que la conductora del turisme va infringir l'article 8 del Codi de la Circulació quan va voler fer el gir a la dreta sense adonar-se que hi circulava el ciclomotor i no va poder evitar la col·lisió.

TERCER.- Pel que fa a la responsabilitat de la companyia asseguradora del vehicle ha de ser solidària pel vincle contractual amb el propietari del vehicle Renault Clio i, pel que fa al *quantum* cal estar a la suma indicada per la pròpia demandant en les seves conclusions en base a la prova pericial practicada i a la documental respecte els sous deixats de percebre. La suma total és la de 6.600,28€ més els interessos legals des de la data d'aquesta resolució que és la que l'ha fixat per primera vegada.

També s'imposa la condemna en costes de la instància a la part demandant en aplicació de la Constitució de l'Emperador Zenó (Codi 7,51,5).

QUART.- L'èxit del recurs s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la no imposició de les costes d'aquesta alçada (arg. Novel·la 82, cap. X).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. E.R.M. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 11 de novembre de 2015, que revoquem i CONDEMNAR la Sra. M.B.G. i a la companyia X., SA a pagar la suma total de **6.600,28€** més els interessos legals des de la data de la present sentència, i imposar el pagament de totes les costes de la instància a les dues codemandades.

No fem condemna en costes en aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-